

Մենք գիտեինք հայտեր ճնշողեան օրը նշյն վնհա-
պետն այնպիսի դժոճք մը կատարեց, որն որ բոլոր
դեմաքրատեան հպատակներուն այնչափ աւելի մեծ
ուրախութեան պատճառ եղաւ, որչափ որ անպի-
կալ էր եւ ամենեւին մէկու մը մարքէն չէր անցներ :
Եղն օրը միայն իր ծնողայն եւ կայսերական տան ու-
րիշ անդամներուն առջեւ նշանակեցաւ Պառիկերայի
խաղաղորական ցեղէն մեծաշուք Եղիսայէէն Վա-
րաւ Լեզիկն օրիորդին հետ : Արտիճետեւ խոստակե-
լիկները մեծախառ փեսային ու հայրին ծնողայն
մէջ ելած էր առանց պաշտօնական տնտեսք մէջ
մտնելուն, անոր համար բոլորովին պարտուկ մնա-
ցած էր : Այսպէս օր մը ետքը իշ հասած էր մե-
ծաշուք հարսն իր մօրը հետ մէկտեղ : Ըստ ուրախու-
կան լուրը հայրի տնայն 13ին առտուն քաղքին մէջ
հրատարակուեցաւ : Բայց շուտ մը կայծակի շուռու-
թեամբ ամէն կողմ տարածուելով, անմիջապէս բո-
լոր ժողովուրդն եկեղեցի վաղից, ուր որ նշն առնէ
կը գտնուէր կայսին իր հարսին ու բոլոր կայսերա-
կան դերպասաններն հետ : Եկեղեցիէն ելելու առնէ
բոլոր ժողովուրդն արտաքայ կարգի ցրցերով եւ
անկերպանայի կեցցէի ձախելով իր մեծ ուրախու-
թիւնը յայտնեց : Կէսօրէն ետքը բոլոր կայսերական
վերջասանոր քաղքէն դուրս պարտելու երսձ բը-
ղաղի, իրիկեան ուշ ժամանակ եւս դարձած տուն-
ին բոլոր քաղաքը շքեղ կերպով լուսաւորուած
եւ իրենց անցներու ձախաններուն տներն ալ ուր
զարդարուած էին : Նշնպէս չորս կողմի լեռներն ալ
զանազան գեղեցիկ կերպերով լուսաւորուած ըլլա-
լով, կարծես թէ բացելու մէջ կը շողային : Այսան-
բական կապը, որուն մէջ շատած էին կայսրը, իր
հարսն ու երկուքն մայրերը, առտաւան պէս աւ-
րախութեան աշաղակներով եւ սիրոյ նշաններով
ընդունուեցան : — Մենաշուք հարսը 1837ին Դեկ-
տեմբերի 24ին ծնած է, իր հայրն է Մարտիրոս
նա Կոնստնտինոպոլսի գուրար, որն որ հիմնուան
սիրով ցեղին մէկ իողմնական դժէն յառաջ եկած
է, իսկ մայրն է Լուդովիկէ Գուրկինին՝ Պաշիկայի
համալսցիւն : Մայրսիրական Յովսէփ խաղաղութիւն
աղբիկ ուստի է, մեծախառ կայսր մարտապէր

— Դատարանն Եղիսայէի մօր օգոստոսի 13ին

— () ԳԵՈՒՄԱՐԻ 15-ին Փարբիդի մէջ աղգային Հան-
գէտը խիստ ժառառորովեալով կատարուեցաւ
զորն որ Ալեքսանդր լոյս զադրին Փարբիդ կեցող մէ-
կ զմտակիցն ասանկ կը ստորադրէ: Լորտեր Հանդէս
մը չէ եղած որ ասանկ շքեղութեամբ կատարուե-
լայ, ինչպէս որ Նոյն օրուան Հանդէսը կատարուե-
ցաւ: Աստուան Ժամը 15-ին Հայմ գօրաց կայարանի
սկստի լինգանթիմէնքն որդուալ: Գիշերն եկած ան-
ձրեւի՛ սօր զովայուց, Լորբիքը լմեպէտ գոց էր
տակից կարծես լմէ ամպերը միմեան օրուանայրի
տարբութեանն որաշտպանել կ'ուզէին: Փարբիդ ալ
գէն աստուանդ կանուխ տեսալոր կերպարանք մ'ա-

լաւած էր, ամէն վաճառատեղիները գոյուած էին, բոլոր քաղքին կառքերը՝ վրան կայսերական արժիւնհարուած երեքդունեան զրօշ բացած էին: Հետաքրքիր մարդկան՝ իրիկուան հասարակեղան մեծամեծ պատրաստութիւնները տեսնելու երո՞ւստան, քաղաքագլխոտոյ կոյսրորներ քաղքին աղքատներուն 100,000 ֆրանք բամբուկեալ: Ամէն եկեղեցեաց մէջ հանդիսաւոր պատարագ մատուցուեցաւ, Զեյն-Լարոս-ա՛ն զօհուածեան երգով, ամէն շրջանակի պաշտօնատեղիներն իրենց ժողովդապատկան եկեղեցեաց մէջ նոյն աստուածային պաշտամանց ներկայ եղան: Կողք Տում կեկեղեցեայն մէջ փարիզի Գեր-Երբեղիսկիարար պատարագ մատուց: Կայսրն ու կոյսրուհին թիկիլիին մատրան մէջ պատարագ տեսան, ուր ժողովուած էին կայսերական ընտանեաց ամէն անդամները, պաշտօնայք, սպարապետները, ծովագետները, թագաւորութեան առաջանիներն ու մեծ որոշածատկաւելը: Աւտարան մտն մեծափառ կոյսրն ու կայսրուհին ընդունելութիւն ըրին գետաշնական անձանց, ծերակաւտի անդամներու, պատգամաւորներու, տերութեան խորհրդականներու, սպարապետներու, ծովագետներու, զօրապետներու եւ ուրիշ դանադան պաշտօնատեղիք: Առ պաշտօնտեղան ընդունելութեան ատեն կայսերական իշխանները կայսեր ու կոյսրուհեայն քովը կեկեղած էին: Քիչ մը ետքը ամէն կողմ մէկէն սկսան արտաքին հանդիսութիւնները: Բոլոր թաղաները լուսաւորուած էին ու գուները բացած ժողովուրդը չիք նեկս կ'ընդունէին: Մի եւ նոյն ատեն փարիզի երկու ծայրերը Պերսիի աւազանին ու ա՛ճրակ թմբին աւազանին մէջ նաւական հանդէս ու մրցութիւն կ'ըլլար, որն որ փարիզցոց հանդիսութեան գլխաւոր մէկ մասը կը կազուցանէ: Կարագեղ տուր մը կը մատուցանէր անհամար աուպաստներով ու զգաւաղցն զրօշներով ծածկուած գետը, որուն եւ զերըը մարդկան խիտ բազմութիւն մը կը ծածկէր: Դշան մը արուելով՝ վերին ու ստորին Անէն պղպիկ նաւատորմիւնէրան նաւերը սկսան մեկիկ մէկիկ անցնիլ զրօշին վեր վերցուցած, իրարու քովէն անցած ատեն իրար կը բարկւէին, գետեղերքէն ալ խնդածութներ կ'արձակուէին, դոմձը ողբանելու համար: Կաւտիցութիւնն աւազանին մէջ ծէնոյի ու հաշմ զինուորաց կամուրջներու մէջտեղն ելաւ: Բաց թուն գլաւորութեանց զխաւար անդէ էր Արեւի դաշալ, հան ասաղիւ բոլորովին նոր տեսակ հոկապարդութիւններ եղան: Կրիկներ՝ կարծես թէ փարիզ բուռոյ ուկիւնտոսի մէջ էր: Կոնստէնթայի եկեղեցեայն կաթողիկէն, հաշմ զուռոց պարտին գմբէթը, Կողք Տում կեկեղեցեայն աշաարակները բարձրաւին լուսոյ մէջ էին: Ատոց աչքը ինչ կ'ուզէ՝ որ դարձնէր՝ զարմանալու արժանի բաները ան տեսներ: Էգիւսեան զաշտիւր, թիկիլիին պարտեղն ու միւս բանութեան հրապարակը տեսնուած շքեղութիւնը խելք թացընելաւ ըսն էր: Ասանկ լուսաւորութիւն մը պէտք է տեսնել, ստարագրութիւնն ընել անհնար է: Մէկ խոսքով՝ աս հանդէսը փարիզի մէջ

[illegible]

